

BEREISHIT (GENESIS) 32:4–7 "Jacob sent angels ahead of him to his brother, Esau, to the land of Seir, the field of Edom.

"And he commanded them, saying, "So shall you say to my master, to Esau, 'Thus said your servant Jacob: I have sojourned with Laban, and I have tarried until now.

'And I have acquired oxen and donkeys, flocks, manservants, and maidservants, and I have sent to tell [this] to my master, to find favor in your eyes.'"

"The angels returned to Jacob, saying, "We came to your brother, to Esau, and he is also coming toward you, and four hundred men are with him."

וַיִּשְׁלַח יַעֲקבֹ מַלְאָכִים לְפָנָיו אֶל עֵשֶׂו אָחִיו, אַרְצָה שֵׂעִיר שְׂדֵה אָדוֹם:

וַיְצֵו אתָם לֵאמר, כּה תאֹמְרוּן לַאדנִי לְעֵשָּׁוּ, כּה אָמֵר עַבְּדְדְּ יַעֲקבֹ, עִם לָבָן גַּרְתִּי וָאֵחַר עַד עָתָה: וַיְהִי לִי שׁוֹר וַחֲמוֹר, צאֹן וְעֶבֶּד וְשִׁפְחָה. וָאֶשְׁלְחָה לְהַגִּיד לַאדנִי, לִמְצֹא חֵן בְּעֵינֶיךְ:

וַיָשֵׁבוּ הַמַּלְאָכִים אֶל יַעֲקבֹ לֵאמר, בָּאנוּ אֶל אָחִיךּ אֶל עֵשָׂו, וְגַם הלֵדְּ לָקָרַאתִּדְּ, וְאַרְבֵּע מֵאוֹת אִישׁ עַמוֹ:

TEXT

RASHI, BEREISHIT (GENESIS) 32:4–7 "Jacob sent *malachim*." The word *malachim* in this context is to be taken literally—angels.

"וישלח יעקב מלאכים": מלאכים ממש.

Yaakov's goal in sending angels was to neutralize Esav by transforming him spiritually.

TEXT

RABBI DOV BER OF MEZERITCH, CITED IN SEFER HASICHOT 5703, P. 155 "The Shabbat of *Parshat*Vayishlach 5533 [1772] was the Magid of Mezeritch's last

Shabbat in this world. Lying in bed, before all the members of the Holy Society, he said, "Rashi states that the 'malachim' Jacob sent were 'malachim mamash.'

This means Jacob sent the mamash [bodies] of the angels to Esau, but the spirituality of the angels remained with Jacob."

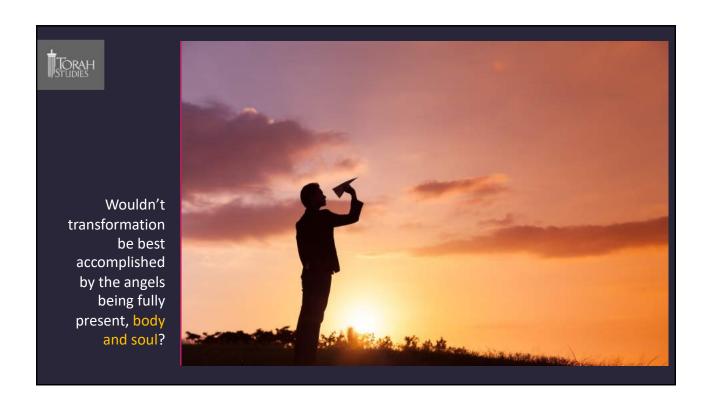
שבת פרשת וישלח תקל"ג,
דעם לעצטן שבת פון דעם רבין
בעלמא דין, האט דער רבי
געזאגט, לייגענדיק אין בעט,
במעמד כל החבריא קדישא:
"וישלח יעקב מלאכים", זאגט
רש"י: "מלאכים ממש". דעם
ממש פון די מלאכים — האט
יעקב געשיקט צו עשו'ן, אבער
די רוחניות פון מלאכים — איז
געבליבן מיט יעקב'ן.

THE REBBE, LIKUTEI SICHOT 10, P. 100 "The question arises:
Ostensibly, the reason Jacob sent angels, and not humans, to Esau is because the goal was to transform Esau spiritually. To this end, he sent angels, who are best-suited for such a job.
But why did he only send the angels' "bodies"? Surely, such a transformation [of Esau] would be accomplished primarily by the angels' inner

spiritual quality?

וצריך להבין בזה: זה ששלח יעקב לעשו מלאכים דוקא . . . ולא בני אדם, מסתבר לומר, שהוא לפי שכוונתו של יעקב בשליחות זו היתה לברר את עשו. ולכן שלח אליו מלאכים, כי דוקא בכוחם למלאות שליחות זו, פעולת הבירור למלאות של פי זה, למה שלח אליו רק ה"ממש" של המלאכים, דהרי מובן בפשטות שענין הבירור שייך בעיקר לחלק הרוחני של

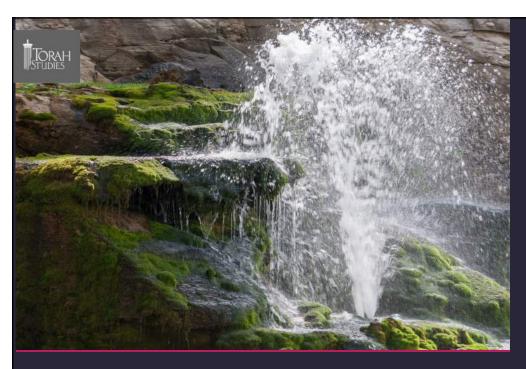

RABBI CHAIM MEIR HEILMAN, BEIT REBBE, VOL. 1, CHAPTER 16 (FOOTNOTE 2) "The Alter Rebbe asked them,
"Why do I deserve this, and what
do they want from me?" [The Baal
Shem Tov and the Magid]
answered, "The Heavenly
accusation against your publicly
disseminating the teachings of
Chasidut has been renewed." The
Alter Rebbe asked, "If I make it out
of here, should I stop teaching
Chasidut?" They responded, "No.
Because you have started, do not
stop. To the contrary, when you go
out of here, you shall increase."

רבינו שאל מהם: למה מגיע לו זה, ומה תובעים ממנו? והשיבו לו: "שנתחזק עליך הקטרוג על שאתה אומר דא"ח]חסידות[הרבה ובגילוי כו'". אמר להם רבינו: "ואם אצא מכאן, האם אפסוק מלומר דא"ח]חסידות[? והשיבו: "לא כן.

דא״ח]חסידות[? והשיבו: ״לא כן. כיון שהתחלת — לא תפסוק, ואדרבה, לכשתצא תאמר יותר״.

What was wrong with the Alter Rebbi's

teaching of Chassidus?

What is Chassidus?

If Chassidus is about the soul, why not for everyone? Why the opposition?

MAIMONIDES, MISHNEH TORAH, LAWS [WHICH ARE] THE FOUNDATIONS OF THE TORAH 2:12 "The sages of the early generations commanded that these matters should only be explained to one person at a time.... These concepts are extremely deep, and not every [person has] the knowledge necessary to appreciate them... Our sages have taught... that you should not discuss them in public. Concerning them, the verse states, "They shall be for you and not for others with you." Similarly, the verse states, "Honey and milk will be under your tongue." The sages of the early generations interpreted this as a metaphor: subjects that are like honey and milk should be kept under your tongue.

צִוּוּ חֲכָמִים הָרָאשׁוֹנִים, שֶׁלֹּא לִדְרשׁ בִּדְבָרִים אֵלוּ אֶלָא לְאִישׁ אֶחָד בִּלְבַד . . . וּדְבָּרִים אֵלוּ דְבָרִים עֲמֵקִים הַם עַד לִמְאדֹ, וְאֵין כָּל דַעַת וְדַעַת רְאוּיָה לְסָבְלָם . . . אָמְרוּ חֲכָמִים . . . וְאֵל תִּדְרשׁ אוֹתָם בָּרַבִּים. וַעֲלֵיהֶם אָמַר: "יִהְיוּ לְדְּ לְבַדֶּדְ, וְאֵין לְזָרִים אָמַר: "נְהִיוּ לְדְּ לְבַדֶּדְ, וְאֵין לְזָרִים אָמָר: "בְּשׁ וְחָלֶב מַחַת לְשׁוֹנִךְ", כָּדְ פַּרְשׁוּ חֲכָמִים הָרָאשׁוֹנִים: דַבָּרִים שֶׁהֵן כִּדְבַשׁ וְחָלֶב, יִהְיוּ

ADAPTED FROM THE WRITINGS OF RABBI YOSEF YITZCHAK SCHNEERSOHN, IGROT KODESH 3, P. 326 "Rabbi Pinchas of Koretz was among the most distinguished of Rabbi Yisrael Baal Shem Tov's disciples. He believed that the holy teachings of *Chasidut* should be safeguarded, shared only with a select few. He was particularly opposed to those who transcribed the teachings of his colleague Rabbi Dov Ber, and who actively distributed copies to the wider Jewish community.

Once, while Rabbi Pinchas was in Mezeritch, he found one such transcription languishing in a mound of garbage. The sight of this caused him great pain. Rabbi Shneur Zalman of Liadi was also in Mezeritch at the time and knew of Rabbi Pinchas's objection to publishing these teachings indiscriminately. Wishing to appease Rabbi Pinchas, Rabbi Shneur Zalman offered a parable:

"There was once a prince who fell gravely ill; the doctors were unable to find a cure for his illness. One day, a man arrived at the palace and prescribed a remedy. He described a certain precious stone with which—if one would grind it to the finest of powders, mix it with a superb wine, and give it to the prince to drink—he would be cured.

"The only such gem in the kingdom served as the centerpiece of the king's crown. The royal ministers were afraid to remove it and damage the kingdom's most precious possession and the ultimate symbol of the king's sovereignty.

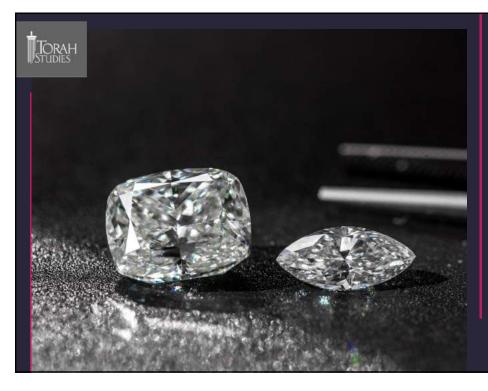
"But the king was overjoyed. He ordered that the gem be extracted and ground immediately, and the potion prepared. 'Grind, pour, and squander the entire gemstone,' said the king. 'Who knows? Perhaps a single drop will enter my son's mouth, and he will be healed!"

TEXT

MAIMONIDES, MISHNEH TORAH, LAWS OF KINGS AND THEIR WARS "In that era, there will be neither famine nor war, envy nor competition, for good will flow in abundance, and all the delights will be freely available as dust. The occupation of the entire world will be solely to know G-d. Therefore, the Jews will be great sages and know the hidden matters, grasping the knowledge of their Creator according to the full extent of human potential, as the verse states, "The world will be filled with the knowledge of G-d as the waters cover the ocean bed."

וּבְאוֹתוֹ הַזְמֵן לֹא יִהְיֶה שָׁם לֹא
רָעָב וְלֹא מִלְחָמָה, וְלֹא קּנְאָה
שָׁהַטוֹבָה תִּהְיֶה וְתַחֲרוּת.
מֵשְׁפַּעַת הַרְבֵּה, וְכָל הַמַעְדַנִים
מֵשְׁפַּעַת הַרְבֵּה, וְכָל הַמַעְדַנִים
עֵּסֶק כָּל מְצוּיִין כָּעָפָר. וְלֹא יִהְיֶה
הְּעוֹלָם אֶלָא לְדַעַת אֶת ה' בִּלְבִד.
וּלְפִיכָך יִהְיוּ יִשְׂרָאֵל חֲכָמִים
וְלְפִיכָך יִהְיוּ יִשְׂרָאֵל חֲכָמִים
וְיִשִּׁיגוּ דַעַת בּוֹרְאָם כְּפִי כֹּחַ
שְׁנָאֵמַר: "כִּי מֶלְאָה הָאָדָם.
הָאָרֶץ דֵעָה אֶת ה', כַּמֵיִם לַיָם
מכסים".

The inspiration of Chasidus was vital to restore spiritual equilibrium to Judaism.

Chasidus prepares the world for the era of supreme divine awareness

- Mashiach.

TEXT 9

THE REBBE, LIKUTEI SICHOT 30, PP. 174–175 "When the Alter Rebbe began to teach *Chasidut* (not just as singular thoughts, like the "one drop" [necessary to save the prince], but) expansively, in the teachings of Chabad, the Heavenly accusation was renewed. After all, teaching *Chasidut* so broadly is not (seemingly) necessary to save the prince's life.

"This is why the Alter Rebbe wasn't sure if he ought to continue his approach to teaching *Chasidut*. But his teachers told him that with the sacrifices he'd made and his imprisonment, he had managed to change things Above. He secured permission to continue . . . and "to the contrary, when you go out of here, you shall increase." The reason for this expansion was for the purpose of "guiding the Jewish people and preparing their hearts" for the revelation of the Torah's "hidden reasons and concealed depths" that will take place when Mashiach comes, [when "The world will be filled with the knowledge of G-d] as the waters cover the ocean bed."

כאשר רבינו הזקן התחיל לגלות את תורת החסידות (לא רק באופן של נקודה, "טיפה אחת", אלא) באופן של הרחבה, על ידי תורת חב"ד — אזי נתחדש הקטרוג למעלה, שהרי גילוי החסידות באופן של הרחבה, בהבנה והשגה דתורת חב"ד, אינו (לכאורה) דבר המוכרח להצלת חייו של בן המלך. ויש לומר, שזהו הטעם שנתעורר ספק אצל רבינו הזקן שאולי צריך להפסיק מגילוי דברי חסידות באופן כזה, ועל זה הורו לו רבותיו, שעל ידי מסירת נפשו וישיבתו במאסר, פעל למעלה שיוכל להמשיך לגלות דברי חסידות באופן של הרחבה, "ואדרבה, לכשתצא תאמר "יותר" — כדי "ליישר ישראל ולהכין לבם" לגילוי "סוד טעמיה ומסתר צפונותיה" של תורה, שיתגלו בביאת המשיח ועד "כמים לים מכסים".

TORAH

TEXT 10

THE REBBE, LIKUTEI SICHOT 10, P. 107 "The soul descends into the world for the purpose of sublimating the body and one's sphere of influence, transforming them into channels of G-dliness. This is similar to the angels Jacob sent to sublimate Esau. . . . And just as Jacob required angels for his mission, [so it is with] our mission of sublimating the body and the world: . . . one must summon up their inner "angels," the "spirituality" within. This is the required method to effectively sublimate the world."

ירידת הנשמה למטה, שהיא בכדי
לברר את גופו וחלקו בעולם
ולעשותם דירה לו יתברך, היא דוגמת
הענין ד"וישלח יעקב מלאכים
גו' אל עשו", ששליחות זו היתה בכדי
לבררו . . . וכשם שהשליחות
של יעקב אל עשו היתה צריכה להיות
דוקא על ידי "מלאכים ממש"
(כנזכר לעיל שם), כמו כן הוא גם
בנוגע ל"שליחות" של הנשמה לברר
את הגוף והעולם . . . אשר זהו דוקא
על ידי שהאדם מעורר בעצמו
את בחינת ה"מלאכים", את
"הרוחניות" שבו, שעל ידה דוקא יכול
הוא לברר את עניני העולם.

THE REBBE, LIKUTEI SICHOT 10, P. 106 - 107

"The lesson of Yud Tes Kisley and "spreading the wellsprings forth" in terms of our personal lives is this: . . . Every Jew has a "wellspring" within. It is the soul, carved from the divine throne; it is "pure." . . . Now, revealing this wellspring in one's personal life must be in such a way that the wellspring "gushes forth" . . . without limit, leaving the body with no sense of self, but rather, [it is] entirely overtaken by the soul.

וזהו החידוש די"ט כסלו בענין "יפוצו מעינותיך חוצה" בהנהגתו של
ה"עולם קטן זה האדם"... בכל
אחד ואחד מישראל ישנו "המעין",
שהיא הנשמה הגזורה מתחת כסא
הכבוד, ועוד למעלה מזה — "טהורה
היא"... וגילוי זה של מעיין הנשמה
בענינים הגופניים, צריך להיות
באופן ד"יפוצו מעינותיך חוצה"...
שהתפשטות הנשמה בהגוף
ועניניו הוא באופן של "יפוצו",
התפשטות בלתי מוגבלת, עד שלא
נשאר מקום להרגש "הגוף", לפי

THE REBBE, LIKUTEI SICHOT 10, P. 101

"This teaching of the Magid [that Jacob sent only the "bodies" of the angels to Esau, but their souls remained with Jacob] doesn't mean Jacob sent only the "bodies" of the angels, without their spiritual core, their souls. Rather, the Magid was explaining that the angels (body and soul) were sent in such a way that even while in Esau's domain their connection to Jacob remained intact. It was as if they came to Esau in body only, in the sense that they knew this wasn't their rightful place. Their rightful place was with Jacob; at heart, their "spirituality" remained with Jacob, and they were in Esau's presence only for the purpose of fulfilling Jacob's mission like the body which is not an independent entity, but rather a being which does the soul's bidding."

על פי כל הנזכר לעיל נראה לומר, שאין כוונתו של המגיד במאמרו הנזכר לעיל לאמור שיעקב שלח לעשו רק את ה"ממש" והגוף של המלאכים לבד (שהוא טפל וכלא נחשב), בלי רוחניותם ונפשם — אלא שכוונתו לבאר ששילוח המלאכים היה באופן כזה, שגם בבואם לעשו ובהימצאם אצלו (בגופם ובנפשם) לא ניתקו מהתקשרותם ליעקב, עד שכאילו באו לעשו רק בגופם וב"ממש" שלהם בלבד. היינו שהיה נרגש בהם אשר לא זהו מקומם: מקומם האמיתי הוא אצל יעקב, ושם עיקרם ו"נפשם"; וכל היותם במקומו של עשו, אינה אלא בבחינת "טפל" בלבד — לשם מילוי שליחותו של יעקב — בדוגמת הגוף אלא ("ממש") שאינו מציאות לעצמו, אלא שטפל לנפש ("רוחניות").

TEXT

THE REBBE, LIKUTEI SICHOT 10, P. 107 "It is possible that one engages the world . . . by force, in a way that the body is perceived as an entity apart from the soul. Therefore, the Magid explained that the ultimate goal is when the soul's abilities (the "angels" sent to Esau) . . . are completely in tune with their inner spiritual core. In this way, even the deepest depths of the soul, the inner "wellspring," shines forth and "spreads" without limit to every facet of one's life."

ובהיות שבירורם של הענינים הגשמיים יכול להיות . . . באופן של שליטה והעלם. עד שהגוף, וכוחותיה של הנשמה המלובשים בגוף והעסוקים בו ועל ידו בעניני העולם, — הרי הם מציאות התופסת מקום לעצמה לזה ביאר המגיד בפירושו, שתכלית הכוונה בענין הבירורים הוא דוקא כשכוחותיה של —(בענינים גשמיים העוסקים בענינים גשמיים) ה"מלאכים" בשליחותם אל עשו) הם רק בבחינה של "ממש" — שהם טפלים ובטלים ומיוחדים בתכלית בבחינת ה״רוחניות״ שבנשמה; והיינו, שגם המדריגה הכי נעלית דנשמה, ה"מעיין" דנשמה שהיא למעלה מהתלבשות בענינים גשמיים, מאירה ומתגלה באופן של "הפצה" והתפשטות בלתי מוגבלת (גם) בבחינת "חוצה" ממש.

It seems counterintuitive for Yaakov to only send the "bodies" if wanted to have any impact on Esav?

Esav would see that they were only there to give, and not be influenced in return.

